

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Langt de fleste lande i Vesteuropa har spillekasinoer. I Danmark er det imidlertid ikke tilladt at drive kasinoer, hvilket skyldes forbuddet mod erhvervs-mæssig hasardspil i straffelovens § 203, stk. 1. Lovforslaget har til formål at muliggøre etableringen af spillekasinoer i Danmark, idet justitsministeren i henhold til forslaget bemyndiges til at meddele tilladelse til oprettelse og drift af spillekasinoer.

Samtidig med dette lovforslag har skatteministeren fremsat forslag til lov om afgift af spillekasinoer.

Det tilsigtes ved lovforslaget at skabe grundlag for øgede indtægter til staten. Bruttoindtægterne fra et spillekasino påtænkes således belagt med en betydelig afgift. Der henvises herved til det af skatteministeren fremsatte lovforslag og pkt. 9 i de almindelige bemærkninger.

Det må samtidig antages, at spillekasinoer vil kunne virke tiltrækkende på turister, således at der ved etableringen af spillekasinoer skabes grundlag for øgede turistindtægter dels gennem turisternes deltagelse i kasinospil dels gennem turisternes almindelige forbrug af varer og tjenesteydelser.

Ved at tillade spillekasinoer opnår man endvidere, at hasardspil i videre omfang end i dag kan foregå inden for lovlige rammer. Selv om der ikke har været mange straffesager til pådømmelse om overtrædelse af straffelovens §§ 203-204 om hasardspil, må det antages, at sådant spil i et vist omfang finder sted, og den efterspørgsel, der under alle omstændigheder vil være efter hasardspil, kan ved etableringen af spillekasinoer blive imødekommet på legal vis.

1.2. Spørgsmålet om at tillade spillekasinoer har flere gange været til drøftelse i Folketinget. Den 9. juli 1971 stillede Jørgen Andersen (RV) spørgsmål til den daværende justitsminister K. Thestrup om, hvorfor der ikke var skabt hjemmel for at etablere spillekasinoer i Danmark (Folketingstidende 1970/71, sp. 7808-7810), og den 17. november 1978 var der i Folketinget 1. behandling af et forslag til lov om oprettelse af spillekasinoer (Folketingstidende 1978-79, sp. 2565-2581). Lovforslaget blev henvist til Erhvervsud-

valget, der imidlertid ikke afgav betænkning over forslaget. Senest har medlemmer af Centrumdemokraterne og Fremskridtspartiet den 31. januar 1989 fremsat lovforslag om spillekasinoer (L 194 1988/89). Lovforslaget var til 1. behandling i Folketinget den 29. marts 1989 (Folketingstidende 1988-89, sp. 8181-8207). Her viste der sig et flertal for at tillade etablering af spillekasinoer, og justitsministeren tilkendegav under folketingsdebatten, at regeringen vil fremsætte et lovforslag herom.

2. Meddelelse af tilladelse

2.1. I lovforslaget er det præciseret, at der ved afgørelsen af, om en tilladelse kan meddeles, skal lægges afgørende vægt på, at den, der søger tilladelse, kan antages at ville drive spillekasinoet på fuldt forsvarlig måde. Herved tænkes både på, at spillekasinoet skal drives økonomisk forsvarligt, og på at kasinoet ikke må give anledning til ordensmæssige problemer. Efter lovforslaget vil en tilladelse være tidsbegrænset til 5 år, men med mulighed for forlængelse. Der henvises herved til pkt. 8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er ikke nogen begrænsninger i den personkreds, der kan søge om tilladelse til at oprette et spillekasino. Såvel enkeltpersoner som selskaber, fonde, foreninger o.lign. kan således principielt ansøge om tilladelse. Det vil imidlertid være forbundet med betydelige anlægsudgifter at etablere et spillekasino, ligesom den løbende drift vil være omkostningskrævende og stille store krav til likviditeten hos indehaveren af en tilladelse. På baggrund heraf må det antages, at det i første række vil være aktie- eller anpartsselskaber med en betydelig stabilitet og egenkapital, der vil kunne påregnes at være i stand til at drive et spillekasino på fuldt forsvarlig måde.

Det er ved lovforslaget forudsat, at kasinodrift ikke skal være monopoliseret, men at flere selskaber m.v. skal kunne meddeles tilladelse. Da kasinodrift endvidere må anses for en opgave for private virksomheder, der er parat til at tage en erhvervs-mæssig risiko, er det samtidig forudsat, at tilladelse til at drive spillekasinoer ikke skal gives til offentlige institutioner,